

Forslag kunne formaa Thinget til i Dag at sige Ja til det, som det høie Thing sagde Nei til i Forgaars Aftes. Jeg kan forstaa, at det høie Thing gaar fra en Vedtagelse til en anden, naar der fremkommer nye Oplysninger eller hvis det, der er vedtaget ved 2den Behandling, i det Hele taget forandrer Lovforslaget saaledes, at man mener, at der nu stemmes under andre Forudsætninger, end man stemte under ved 2den Behandling. Men naar en Bestemmelse staar saa ren og klar og uforandret som den nærværende Bestemmelse, synes jeg, det er en lidt stærk Fordring, de ærede Medlemmer stille til deres Kolleger her i Thinget, naar de saadan udendvidere skulle gaa fra det, de vedtog for 36 Timer siden. Jeg vil derfor fraraade at gaa ind paa det, og det af den Grund, jeg anførte ved 2den Behandling, som væsentlig var den, at kjøndt jeg i og for sig gjerne kunde ønske og ikke har det mindste imod, at denne Myndighed henlægges til Amtsraadene, er det dog min Mening, at Vedtagelsen af dette Endringsforslag vil gjøre et saadant Brud paa det Kompromis, som man i det Hele taget er kommen til angaaende dette Lovforslag, og gjøre dets fremtidige Skjæbne saa vanskelig, at man da mulig opnaar det Modsatte af det, man tilsigter. Det, som jeg antager, at Flertallet her i Thinget tilsigter, er at faae denne Lov gennemført i denne Samling og faae den vedtaget i det høie Thing her ovenover, i ethvert Tilfælde i en Form, hvorpaa vi kunne gaa ind. Dette er ikke et Stridt dertil, dette er et Stridt bort derfra; det vil gjøre denne Overenskomst vanskeligere, og jeg vil derfor anmode det høie Thing om at holde den Stilling, som det har indtaget tidligere. Jeg er overbevist om, at den høitærede Minister ved sin Administration vil hjælpe til at gjøre dette, at Amtskoleraadene faae denne Fordelingsmyndighed, mindre farligt i mange Medlemmers Øine, end det muligt er i dette Dieblif. Hvis f. Ex. den høitærede Minister vilde love, at der ikke vilde blive givet nogensomhelst Anledning for Ansøgere til at angive, paa hvilken Skole de ønskede at komme eller at det paa en Maade slet ikke kunde lade sig gjøre, i saa Tilfælde ser jeg virkelig ikke, hvorledes Amtskoleraadene, der jo have Fordelingen af Understøttelserne til Folkehøjskolerne, netop i det foreliggende Tilfælde skulde komme til at handle partif. Jeg vil, som sagt, fraraade at gaa ind paa Endringsforslaget i Genhold hertil.

Berg: Det Mindretal, der bestaar af det ærede Medlem for Thisted Amts Ade

Balghreds (Ravn) og mig, har ved denne Behandling indskrænket sig til yderst enkelte Forslag, idet vi dog selvfølgelig staa paa det samme Standpunkt med Hensyn til et andet Endringsforslag under Nr. 7, som de 15 Medlemmer, der have stillet det. Jeg maa yderligere betone Forstjellen mellem den ærede Ordfører og mig, hvad angaar hans Betragtninger af disse Paragrafer. Baade med Hensyn til Landbrugsstolerne og med Hensyn til Folkehøjskolerne stillede den ærede Ordfører og hans store Flertal det alene i Ministerens Haand med Anvendelsen af enkelte mindre Regler at bestemme, hvilke Stoler der skulde nyde hans Gunst, og hvilke Stoler der skulde nyde hans ekstraordinære Tilbud. Han saar derved en Myndighed over hele Udvidelsen af Landbrugsstoler og Folkehøjskoler, som kan fuldstændig forandre de sidstes Karakter og bringe begge Institutioner over i en helt anden Retning, forsaavidt de ville nyde nogen Gavn af de Midler, man her foreslaar at yde dem. Vi have stillet Forslag ved 2den Behandling om, at Beregningen af en Trediedel af Skolens Udgifter, som skulle tildeles disse Stoler, skulde foregaa ved Finantsloven, for at der kunde være retfærdige og ligelige Regler, visse vedtagne Betingelser for denne Beregning, for denne Ydelse af en Trediedel, hvilket vi antage ikke vilde volde nogensomhelst Ulempe. Vi ere imidlertid frastaldne dette, idet vi, som sagt, have indskrænket os til et enkelt Punkt, og vi lade det saaledes staa hen — nødte til det paa Grund af den stærke Stemning hos Flertallet — at Ministeren bruger de tre Regler, 300 Kr., 10 Kr. pr. Aarslev og en Trediedel af Skolens Udgifter efter Reglerne til Uddelingen uden særlig Bevilling til Stoler; men med Hensyn til selve Paragrafen staar den ærede Ordfører saaledes, at han desuden vil lægge det ganste i Ministerens, det være sig Indenrigs- eller Kultusministerens Haand, efter sit eget Skjøn om Stolen at tilstaa denne en yderligere Bevilling af indtil 3,000 Kr. Hidtil har paa Højskolernes Omraade efter de Bestemmelser, man i sin Tid blev enig om med en tidligere Kirke- og Undervisningsminister, Kirke- og Undervisningsministeren havt et Beløb af 15,000 Kr., som han efter sin Tilsynsmands Indberetninger angaaende Stolens Virksomhed, Udstyret med Lærere, Materiel osv. kunde fordele efter Skjøn mellem Stolerne udenfor de en Gang aftalte Regler. Det var den Gang Forudsætningen og blev fulgt af den daværende Kultusminister, at man skulde have ei blot en Fortegnelse over de anerkjendte Stoler, som maatte lægges til Grund